

KAPITOLA SEDMÁ

Hospoda na Battersea Park Road byla plná atraktivních, unavených lidí. Někteří byli unavení proto, že pracovali málo, a zbytek proto, že pracoval moc, všeobecné rozpoložení by se však dalo vystihnout otráveným protočením očí v sloup.

Amber pila celý večer červené víno, a tak měla rty zbarvené dofiolova. Midnight zůstala u lahvového piva, u kterého tak nehrozilo pálení žáhy a kocovina, dalo se ale objektivně říct, že obě vypily víc, než se na večer v pracovním týdnu slušelo.

„Seš v pohodě?“ zeptala se Amber a lehce si přitom šlapala na jazyk. „Seš celej večer náká zaražená. Proč na tebe Richard celý odpoledne tak zahlížel?“

„Ále, o nic nejde. Teda jde, ale zacpali mi pusou dohodou o mlčenlivosti, takže o tom nemůžu mluvit. Řekněme, že kdyby se dával Oscar za ten nejpodělanější den v práci, tak bych teď psala děkovný proslov. Richard mě nesnáší víc než dřív, což bych ještě v sedm ráno nepovažovala za možné, ale očividně jsem mohla klesnout níž.“

Amber věděla, že se nemá ptát. Porušování ochrany dat se v Nectu netolerovalo a nikdo se na něčem takovém nechtěl podílet. Místo toho zvedla svoji sklenici vysoko do vzduchu, až červené víno uvnitř začalo nebezpečně šplíchat ze strany na stranu.

„Na zdraví tý největší průšvihářky z našeho týmu. Ať štveš Richarda ještě notně dlouho!“

„Tak na to se napiju.“ Midnight ťukla sklenicí o tu Amberinu.

„Heleď, poslyš, brácha se zrovna rozešel se svojí holkou. Víím, že to nemáš se vztahama lehký, ale fakt si myslím, že vy dva –“

„Ani náhodou,“ zarazila ji Midnight. „Nechci, aby něco ohrozilo naše přátelství. A máš pravdu, vztahy jsou pro mě prakticky nemožný. Musím čelit realitě. Rodiče se nevrátí, dokud nebudou na to cestování příliš staří nebo jim nedojdou peníze, a to pak budou očekávat, že budu živit i je. Nikdo nechce řešit všechny moje závazky, Amber. Zřídkka si někam vyrazím víckrát než jednou měsíčně, a když už jdu ven, tak to nemůže být daleko pro případ, že mě zavolají zpátky k Dawn. A vodit si domů návštěvy je vážně těžký.“

„Já víím. Ale v určitým bodě přece budeš muset trochu žít. Dopřát si víc než jen tři hodky se mnou v baru, nebo donášku, kterou si sníš doma u filmu. Kdy naposledy jsi měla sex?“

„Myslíš v realitě se skutečným člověkem, a ne jenom ve svojí představivosti?“ Midnight se rozesmála. Amber ne.

„Sex je důležitěj, ne volitelnej. Připomíná nám, že jsme naživu. Dostala jsem skvělej nápad! Až se ti zase povede obstarat si pečovatele na sobotu, vyrazíme do batterseaský Elektrárny. Ten obchodák uvnitř je úžasnej.“ Obočí jí prudce vyletělo nahoru. „A ještě líp, večer si vezmeme jehly a rudou rtěnku a vyjedeme do toho nóbl baru nahoře. Chlapi, co tam chodí, jsou fešáci, a k tomu zazobaní. Zaručuju ti, že nasbíráš spoustu čísel.“

„A co bych s nima dělala? Nikoho z nich si nemůžu přivést domů, a abych někde zůstala přes noc, to taky nejde.“

„Sex ti nezabere celou noc,“ zakřenila se Amber.

„To ne, ale nejsem stavěná na rychlovky někde pod stromem v claphamským parku, pěkně děkuju.“

Barman zhasl světla za barem. „Do háje, to už je tak pozdě?“ Midnight mrkla na hodinky. „Musím jít. Pojedeš se